

Rep. Nr. 48/14

*

AR. NB-015-02
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
2 december 2014 bij
verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
Kamer van 10 oktober
2002

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van DE HEER A..., verpleegkundige, wonend te
XXXX,

appellant, die niet verschijnt

Tegen

RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geintimeerde, voor wie is verschenen, mevrouw
B , ambtenaar bij geintimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 23 oktober 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder.

- de beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002, betekend aan A . op 21 oktober 2002,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van A.. (de appellant) van 5 november 2002, ontvangen op de griffie op 7 november 2002,
- de conclusie voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV (de geintimeerde) van 21 augustus 2007,

neergelegd bij de griffie van de Kamer van beroep op 21 augustus 2007,

- de pleitnota voor de geïntimeerde van 18 december 2013, neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep op 18 december 2013,
- het akkoord van de appellant van 23 april 2014 met de pleitnota, ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 25 april 2014,
- de vaststelling van rechtsdag op 23 oktober 2014

Op de openbare terechtzitting van 23 oktober 2014 is mevrouw B verschenen voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV (de geïntimeerde). Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

De appellant is op deze terechtzitting niet verschenen

De debatten werden ter zitting gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de terechtzitting van 27 november 2014, waar de zaak verder in beraad werd gehouden en voor uitspraak werd ingeschreven op de terechtzitting van 2 december 2014

*
*   *
*

1. De tenlasteleggingen

Aan A, verpleegkundige, werd tenlastegelegd dat hij in de periode van 1 april 1996 tot en met 31 mei 1997 diverse inbreuken heeft begaan op de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen in zake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

Deze tenlasteleggingen hebben samengevat betrekking op volgende inbreuken

1.1. Het overgrote deel van de tenlasteleggingen betreft het aanrekenen van verstrekkingen die niet zijn uitgevoerd, het aanrekenen van verstrekkingen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijk verleende of het niet voldoen bij de aanrekening van de prestaties aan de voorwaarden van de nomenclatuur inzake bijkomend honorarium bij toilet

Deze tenlasteleggingen (weergegeven in de nota nr 2001/23 voor het Comité opgesteld door de Dienst voor Geneeskundige controle onder punt 4.1.1 tot en met 4.3.2) betreffen verstrekkingen aangerekend op naam van A of op naam van zijn medewerkers verpleegkundigen.

Het ten onrechte aangerekende bedrag aan de verplichte ziekteverzekering betreffende deze tenlasteleggingen werd, na

toepassing van de verschilregel, vastgesteld op 1 698 959 BEF (42 116,09 euro) en werd destijds door A. terugbetaald

1.2. Daarnaast werd aan A, als zaakvoerder van de NV A, ten laste gelegd dat hij verstrekkingen heeft aangerekend, waarvan het voorschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in artikel 8, § 3 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen en/of aan de voorwaarden bepaald in artikel 9ter, § 14 van het KB van 24 december 1963

Deze tenlasteleggingen werd in de nota voor het Comité nr. 2001/23 opgenomen onder punt 4.4.1 tot en met 4.5.2

Het ten onrechte aan de verplichte ziekteverzekering aangerekende bedrag werd bepaald op 350 095 BEF of 8 678,63 euro.

Dit bedrag werd door A niet terugbetaald omdat het volgens hem ging om administratieve tekortkomingen aan voorschriften die niet onder zijn verantwoordelijkheid vielen

1.3. Tenslotte werden ook twee inbreuken inzake publiciteit ten laste gelegd (cf punten 6.1. en 6.2)

Deze tenlasteleggingen gaven geen aanleiding tot een terugvordering

2. De bestreden beslissing van de Beperkte Kamer

De Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor geneeskundige controle verklaarde in haar beslissing van 10 oktober 2002 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze

Bij dezelfde beslissing werd aan de verzekeringsinstellingen verbod opgelegd om tegemoet te komen in de kosten van de geneeskundige verstrekkingen, die zouden verleend worden door A over een maximale periode van één jaar

A. werd bij de beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 ook veroordeeld tot de terugbetaling van de waarde van de nog niet eerder terugbetaalde ten onrechte aangerekende verstrekkingen, namelijk 8 678,63 euro

3. De vorderingen van de partijen in hoger beroep

3.1. Bij verzoekschrift tot hoger beroep vroeg de appellant om de voormelde beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 teniet te doen en te zeggen dat de hem ten laste gelegde feiten niet bewezen zijn

In ondergeschikte orde vroeg de appellant om bij de beoordeling van de ten laste gelegde feiten in ruime mate rekening te willen houden met verzachtende omstandigheden

Als eerste grief heeft de appellant de onredelijk lange duur van de procedure ingeroepen, met als gevolg dat de rechten van verdediging worden geschonden en er geen doelmatige sanctie meer kan worden opgelegd.

Een sanctie was volgens hem bovendien niet meer aangewezen, gezien de waarde van de onverschuldigd ontvangen verstrekkingen werd terugbetaald en er intussen maatregelen zijn genomen om een foutieve aanrekening te voorkomen

Het oordeel van de Beperkte Kamer betreffende de opgelegde sanctie werd verder ook betwist om redenen van willekeur en om reden dat de inbreuken ten onrechte als frauduleus werden beschouwd

De tenlasteleggingen 4 4 1 tot en met 4 5 2 werden ten slotte betwist omdat de appellant niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de niet-conformiteit van de voorschriften opgemaakt door de geneesheren. Ook de terugvordering, in zoverre gesteund op deze niet-conforme voorschriften, werd betwist

3.2. De geïntimeerde vroeg bij conclusie, neergelegd ter griffie op 21 augustus 2007, het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

De geïntimeerde vorderde de bevestiging van de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 met dien verstande dat, ingevolge de wetwijziging inzake de sanctiëring en rekening houdend met het beginsel van de mildere strafwet, een evenredige administratieve geldboete op te leggen was in plaats van het verbod van verzekeringstegemoetkoming

3.3. Bij pleitnota (NB-015-02) van 18 december 2013 vraagt de geïntimeerde dat de Kamer van beroep

- zou bevestigen dat de tenlasteleggingen in verband met de niet verleende verstrekkingen, in verband met de verstrekkingen waarvoor een hogere sleutelwaarde werd aangerekend dan de werkelijk verleende en in verband met de verstrekkingen waarbij niet werd voldaan aan bepaalde reglementaire voorwaarden van de nomenclatuur inzake toilet en bijkomend honorarium bij toilet, terecht weerhouden werden door de Beperkte Kamer en dat de waarde van deze verstrekkingen terecht werd terugbetaald,
- de inbreuken inzake administratieve tekortkomingen en publiciteit die aan A als administratief organisator en zaakvoerder ten laste zijn gelegd, niet zou weerhouden en dat de beslissing van

de Beperkte Kamer op dit punt zou worden vernietigd,

- geen sanctie zou opleggen en ook op dat punt de beslissing van de Beperkte Kamer zou vernietigen.

Ter staving van deze vorderingen wijst de geïntimeerde erop dat de vaststellingen in dit dossier dateren van 1 april 1996 tot en met 31 1997 en dat de nog niet geregulariseerde tenlasteleggingen betrekking hebben op administratieve tekortkomingen betreffende zorgen die wel werden verleend en op inbreuken in zake publiciteit

Ter openbare zitting van 23 oktober 2014 werd door de geïntimeerde ook uitdrukkelijk gewezen op de overschrijding van de redelijke termijn voor de behandeling van de zaak

3.4. A bevestigt bij brief van 23 april 2014 kennis te hebben genomen van de pleitnota van de geïntimeerde van 18 december 2013

Hij verklaart zich akkoord met de vraag om geen sanctie op te leggen en om de beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 op dat punt te vernietigen

*
*   *
*

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 1 april 1996 tot en met 31 mei 2007

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellant ter kennis gebracht bij processen-verbaal van vaststelling van 27 en 28 april 1998

De appellant bevestigt dat hij in april 1998 reeds is ingegaan op het verzoek van de Dienst voor Geneeskundige Controle tot terugbetaling van alle verstrekkingen die onverschuldigd ontvangen zijn door de verpleegkundigen verbonden aan de groepspraktijk A (inclusief verpleegkundige A..zelf) voor een bedrag van 1 698 959 BEF (42 116,09 euro)

Deze terugbetaling slaat op de tenlasteleggingen opgenomen in de nota voor het Comité onder de punten 4 1.1 tot en met 4 3 2

Deze inbreuken werden in het kader van de procedure in hoger beroep op zich ook niet betwist Er werd enkel gewezen op het, naar het oordeel van de appellant, relatief karakter van de vaststellingen en op een gebrek aan kwade trouw, om de sanctionering bij beslissing van de Beperkte Kamer in vraag te stellen

De tenlasteleggingen betreffende de niet-conforme voorschriften, opgesteld door de verwijzende artsen, werden daarentegen wel betwist. Hetzelfde kan worden aangenomen voor wat de inbreuken in zake publiciteit betreft.

4.2. Als eerste grief werd door de appellant aangehaald dat het beginsel van de redelijke termijn overschreden is.

Uit de pleitnota voor de geïntimeerde en de toelichting ter openbare terechtzitting van 23 oktober 2014 blijkt dat dit in de huidige omstandigheden ook niet meer wordt betwist.

Inmiddels moet ook worden vastgesteld dat de redelijke termijn op manifeeste wijze is overschreden. Er is immers meer dan 17 jaar verlopen sinds de ten laste gelegde feiten.

4.3. De overschrijding van de redelijke termijn heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg.

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R v St 3 juni 2004, Monstrey, nr. 132,001, R v St 10 juni 2004, Baelden, nr. 132 234, www.raadvst-consetat.be).

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen, nl de tenlasteleggingen 4.4.1 tot en met 6.2 die ten aanzien van de appellant als zaakvoerder werden ingeroepen.

Ten aanzien van deze tenlasteleggingen – die in essentie slaan op administratieve tekortkomingen betreffende zorgen die wel zijn verleend en op inbreuken op publiciteitsvoorschriften – verklaart de geïntimeerde dat hierop ingevolge het tijdsverloop niet meer wordt aangedrongen en vraagt hij dat deze niet weerhouden worden.

Deze vraag kan, gelet op de gevolgen van de manifeeste overschrijding van de redelijke termijn voor de bewijsvoering en de rechten van verdediging, worden bijgetreden.

De beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 wordt op dit punt dan ook hervormd.

Hetzelfde geldt om dezelfde reden ten aanzien van de terugvordering gesteund op de bedoelde administratieve tekortkomingen voor een bedrag van € 8.673,63 euro. Ook op dit punt wordt de bestreden beslissing hervormd.

Ten aanzien van de overige tenlasteleggingen vraagt de geïntimeerde dat de beslissing tot het weerhouden van deze tenlasteleggingen wordt bevestigd en dat tevens wordt vastgesteld dat de waarde ervan destijds terecht is terugbetaald.

Ook deze vordering is terecht. Het feit dat de redelijke termijn verstreken is kan ten aanzien van dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering immers niet geacht worden enig gevolg of impact te hebben. Deze vordering wordt met name niet betwist en werd reeds in 1998 voldaan.

Tenslotte zijn de partijen het terecht eens dat de overschrijding van de redelijke termijn ten aanzien van alle tenlasteleggingen tot gevolg heeft dat het opleggen van een sanctie, intussen bestaande uit een administratieve geldboete, niet meer redelijk, noch mogelijk is.

De beslissing van de Beperkte Kamer is dan ook te hervormen in zoverre een sanctie werd opgelegd.

*
*   *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald.

Bevestigt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 in zoverre de tenlasteleggingen, gekend in de nota voor het Comité nr. 2001/23 onder de punten 4.1.1. tot en met 4.3.2. werden weerhouden en werd vastgesteld dat de waarde van de aldus ten onrechte aangerekende verstrekkingen terecht werd terugbetaald door A.

Hervormt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van 10 oktober 2002 in zoverre

- de tenlasteleggingen gekend onder de punten 4.4.1. tot en met 4.6.2. werden weerhouden,
- er aan A. een sanctie bestaande uit een verbod van tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige verstrekkingen door hem verleend, werd opgelegd
- de terugbetaling werd gevorderd van de som van 8.678,63 euro als totaal van de waarde van de nog niet terugbetaalde tenlasteleggingen bedoeld onder de punten 4.4.1. tot en met 4.5.2.

Opnieuw wijzend

Stelt vast dat de tenlasteleggingen vermeld onder de punten 4.4.1 tot en met 4.6.2 niet kunnen worden weerhouden wegens overschrijding van de redelijke termijn

Wijst de oorspronkelijke terugvordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle om deze reden af in zoverre deze betrekking heeft op de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen bedoeld in de tenlastelegging 4.4.1. tot en met 4.5.2.

Wijst de oorspronkelijke vordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle tot het opleggen van een sanctie af ingevolge de overschrijding van de redelijke termijn

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 2 december 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

M VOLCKE

M DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters André Tielens en Vera De Groof, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mimount El Abboudi en de heer Kris Vermeulen, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de verpleegkundigen

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep